

[Elmqvist.]

og fængsel i op til 1 år. Efter forslaget beholdes strafferammen i det væsentlige uforandrede for overanstrengelse, vanrøgt eller anden uforsvarlig behandling. Der sker kun den ændring, at maksimumsstraffen ændres fra 11 måneders fængsel til 12 måneders fængsel. Efter lovforslaget straffes mishandling derimod med fængsel i indtil 1 år, i gentagelsestilfælde til 2 år. Man kan altså ikke nøjes med for mishandling at idømme bøde eller hæfte.

Hvad tilsigter nu disse ændringer, og hvilken betydning vil de kunne få? Ja, de tilsigter for det første en skærpelse af straffen for om jeg så må sige almindeligt dyrplageri. Denne hensigt nås derigennem, at der nu særskilt for overanstrengelse, vanrøgt eller uforsvarlig behandling af dyr fastsættes straf af bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år. I dag er mishandlingen taget med under denne strafferamme, og det er udtrykkeligt bemærket, at kun når der er tale om mishandling, kan straffen stige til fængsel i 1 år. Dette, at der er fælles strafferamme for disse forskellige forseelser, bortset fra at de fulde 12 måneder kun gælder for mishandling, betyder og har selvfølgelig betydet, at domstolene, når de skulle graduere straffen for de forskellige nævnte forseelser, i det væsentlige har benyttet bøder og hæfte for tilfælde, der ikke var mishandling, og kun har idømt fængsel for mishandling. Det vil der ikke være basis for mere. Bliver lovforslaget vedtaget, er straffen for vanrøgt, dyrplageri eller uforsvarlig behandling, uden at det falder ind under mishandling, bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år. Det vil sige, at det dermed er udtalt, at det er lovgiverens vilje, at indenfor denne ramme skal domstolene graduere straffens størrelse efter forseelsens karakter. Det vil atter sige, at i meget alvorlige tilfælde af vanrøgt eller dyrplageri må domstolene idømme fængsel i op til 1 år. Der sker altså ved forslaget en faktisk skærpelse også af straffen for disse forseelser, der ikke falder ind under mishandling. Endvidere sker der en skærpelse af straffen for mishandling. Mishandling kan ikke længere straffes, som jeg sagde før, med bøde eller hæfte, men fængselsstraf skal idømmes. Det betyder atter, at der naturligvis må foretages en graduering af straffen efter mishandlingens mindre grove, grove eller alvorligt grove karakter. Man idømmer for alvorlig grov mishandling straf af fængsel på omkring 1 år og i gentagelsestilfælde fængsel i indtil 2 år.

Et spørgsmål, der kan rejses i forbindelse med dette lovforslag om skærpelse af straffene

for slet behandling af dyr, er, om det nu er nødvendigt at foretage en sådan skærpelse, om den er tiltrængt. Jeg tror, der i offentligheden og her i rigsdagen har bredt sig en almindelig opfattelse af, at dette er tilfældet. Gang på gang stilles man overfor straffastsættelse for modbydelig behandling af dyr, som i allerhøjeste grad må krænke retsbevidstheden. Man kan spørge om, hvorfor disse domme er så milde, da de nugældende strafferegler dog hjemler domstolene adgang til at idømme langt strengere straffe, end der som regel idømmes. Ja, det er naturligvis vanskeligt at svare på, men man kunne måske svare således, at det synes, som om domstolene søger at bevæge sig udelukkende nede i strafferammernes minimum. Hvad grunden dertil er, er ikke nemt at sige. Det bunder formentlig i en vis konservatisme hos domstolene, en vis tilbøjelighed til at holde sig til den praksis, der engang er slået fast. Men hvad årsagen nu end er, så er det et faktum, at de domme, domstolene idømmer, er urimeligt lave, at de er krænkende for den almindelige borgers retsbevidsthed, oprører hans retsfølelse og indebærer den konsekvens, at de mennesker, der ikke i sig selv har tilstrækkelig forståelse af, at det er stygt og modbydeligt at plage og mishandle værgeløse dyr, ikke gennem en passende alvorlig reaktion fra samfundets side bliver skræmt fra at begå sådanne handlinger.

At dommene er urimelig lave, vil jeg gerne have lov til at bevise gennem nogle eksempler. Jeg tror, at når jeg er fremkommet med denne dokumentation, vil man give mig ret i, hvad jeg har sagt.

En gårdejer havde fra begyndelsen af maj måned til august haft 9 ungtkreaturer gående ude. Efter hans mening havde der været rigeligt græs. Derimod var der ikke noget vandingsted, og i den tid, kreaturerne havde gået ude, havde han kun en eneste gang båret nogle spande vand ud til dem. Han havde heller ikke vandet dem i den stærke varmeperiode fra 22. juli til 2. august. Da dyrene blev undersøgt, var de meget medtaget. Han fik 150 kr. i bøde.

En karl havde for at få en hest til at trække en tørvevogn antændt en bunke hø, som han havde anbragt umiddelbart bag hestens bagben, hvorved den udsattes for forbrænding af 1. og 2. grad på benene og omkring endetarmsåbningen. Dyrslægen karakteriserede gerningen som uforsvarlig behandling grænsende til mishandling. Han fik Hæfte i 14 dage.

Nu kommer jeg til et tilfælde, som jeg tror i høj grad vil forfærde og forundre med hensyn til straffens ansættelse. En